

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

ti Divinae. Pretiosum fuit Jobo fimetum suum, pretiosa Manassi captivitas; neque ille præposuerit fimo divitias, neque iste vinculis thronum Regalem.

89. Voluntas Divina omnia bonitate sua informat. Cum illa potes amplecti poenas æternas, & absque illa dimittere gaudia sempiterna.

90. Voluntas Divina est norma omnium normarum, Ratio rationum, causa causarum, hydrophylacium omnis boni, & occultarum gratiarum profluvium. Errat qui eam non adimplet; & qui non suffert, se perditum it.

DECAS X.

91. Veluti Aquilæ Imperiali duplex est vertex, & vertici duplex corona, sic Majestas voluntatis Divinae bifariam se diffundit. Unum est, ut id omne velimus, quod illa facit: alterum, ut faciamus, quod illa vult. His duobus adoramus duplex & venerandum divinitatis diadema.

92. Voluntas Divina debet esse primū, medium, & ultimum voluntatis humanae, hæc autem cum illa inchoare, cum illa progredi, & finire. Ejus sphaera immensa est,

sa est, & transcendit omnes cœlos. Extremum felicitatis, quam creatura potest exambire, est Voluntas Creatoris; summa autem felicitas, quæ, vel ipsi Beatitudini antepositur.

93. Velle Divinum res est pulcherrima; abyssus sanctitatis: lilium inter spinas: rosa inter vepres: aurum in paupertate: gloria in illusione: felicitas in necessitate.

94. Venerandum quid est Voluntas Divina, sacrosanctum, & inæstimabile; cujus pretium quæ exprimam luculentius, nisi forsan dicendo, nihil esse vel in terra, vel in cœlo, neque ipsam claram Dei visionem, cum qua possit commutari, taceo cui valeat anteferri. Fac tot linguas esse, quot sunt arenæ granula in terra, quot in aëre atomi, quot sidera in cœlo, non suffecerint exprimendo pretio Divinissimæ voluntatis.

95. De Voluntate Divina resultat major ejus gloria, uti è fœcunda radice flos pulcherrimus. Tu hæc duo nè disjunxeris; eodem respectu observanda est ejus Voluntas, ac major gloria.

96. Dixerim Regaliam aut thiarum Divini-

vinitatis : nam soli Deo competit jus in illam. Quod si præsumeret usurpare homo, tolleret diadema de capite illius. Prodidisse Regem infamia est æterna, prodidisse Deum temeritas abominanda.

97. Quod Deus vult, in se bonum est: id verò adimpletum ab homine, adhuc melius est: ipsum autem velle Divinum, optimum est. Prò quanta energia bonitatis Divinæ! non est calamitas, cui non resistat, quam non convertat in bonum, duntaxat volendo.

98. Grande Verbum, *Voluntas Dei*, & ingens mysterium! Ad nomen illius par est curvari genua omnium creaturarum. Per illam emanat Spiritus Sanctus: stupenda sanctitudo! Ab illa profluit omne bonum: ô immensa vis bonitatis! Quidquid vult, quidquid agit, bonum est; neque potest homo velle aut facere quid melius.

99. Voluntas Dei est fornax intentionis humanæ; nisi hinc recocta depurerur, nec munda erit, nec recta. Ast ubi se conformarit, tum instar auri puri & immunis erit à fæce, & expers erroris.

100. Beneplacitum Divinum est amul-

sis

sis Rationis. Ratione caret, qui amissim non sequitur. Est valor bonorum operum, quæ nihil appendunt nisi ab illo pondus accipiant. Est lapis lydius virtutis: adulterina est, quæ illius affricu non se probârit. Non dico non despiciat, solùm non respiciat in Deum, jam vim virtutis amisit. Quæ solùm agit, quod Ratio probârit, non est nisi simpliciter bona. Illam dixerò eximiam, & auri instar vigesies quinquies repurgatam, quæ operatur uti cælestis : quæ à solâ charitate impellitur : quæ unum quærit in omnibus Dei beneplacitum.

Dictamina Spiritualia.

DECAS I.

Nemo querulus dixerit, se modicùm posse, atque ideo negligi operam suam. Multùm potest, qui potis est Deum impensè amare. Fac cætera tibi desint: hoc uno abunde valueris. Convenit sæpe, nihil posse agere, ut possis majora. Non semel otium, quod inutile credimus, rebus agendis maximè opportunum est.

Non